

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΟΔΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΣΤΟΑ ΜΕΛΑ ΑΡΙΘ. 11
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
10 ΔΕΛΤΑ 10

Η ΦΥΣΙΣ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Έν Έλλάδι, έτησία Δρ. 6
» » έξάμηνος » 4
Έξωτερικού έτησία Φρ. 10
» » έξάμηνος » 6

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περί μαγνητισμού (μετ' εικόνας), υπό Φ. Π. — Η Γεωγραφία ως επιστήμη, παρά τας ξένους και παρ' ήμην, υπό 'Ηλ. Ι. Οικ. — Ανθών, υπό Μουσεώς. — Ο Μισσημθρονός Άσστηρ ή η Γη των Άδαμάντων, (μυθιστορία ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ) μετ' εικόνας, υπό Δ. Ι. Κ. — Αι κληρώσεις των λαχείων της Φύσεως. — Η πλημμύρα, υπό Σιπύλλου. — Σκέψεις υπό Δ. Φ. Β. — Μωσαϊκόν, υπό Δίκ. — Αινίγματα. — Άνταποκρίσεις της «Φύσεως» κτλ.

ΠΕΡΙ ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΥ

Όρισμός του μαγνητισμού. — Ακτινοβολία νευρικού ρευτού. — Μαγνητική δύναμις. — Ο εγκέφαλος ως συμπυκνωτής. — Μεταβίβασις της σκέψεως διά του εγκεφαλικού ρευτού. — Πώς προκαλείται ο ύπνωτισμός. — Πλευονεκτήματα και κίνδυνοι αυτού.

Έν ταίς περι του ζωϊκού μαγνητισμού συγγραφαίς έπικαλοϋνται συνήθως την θεωρίαν του ήλεκτρισμού ή ανάλογόν τινά ενέργειαν προς τον μαγνήτην. Άλλα πιθανωτέρα φαίνεται ή ύπαρξις άύλου τινος ούσιαις ζωογονούσης το ανθρώπινον σώμα, διαγεομένης και συγκεντρουμένης εις δεδομένας περιστάσεις, ότε παρατηροϋνται φαινόμενά τινά μαγνητικά κληθέντα.

Μετά του Νεύτωνος δέ και του Μίσεμερ δυνάμεθα να είπωμεν ότι πäs άνθρωπος περιβάλλεται υπό ιδιαιτέρας άτμοσφαιρας έφ' ης ο οργανισμός του έπενεργεί, ήτοι ότι πän φυσικόν άτομον κέκτται ίδιον αύτῷ περιέχον.

Άφού δέ άναγνωρίζομεν τοιαύτας ιδιότητας εις τινά ζῶα, πτηνά, ήχθύς και έρπετά, διατί να μη παραδεχθώμεν ότι ο άνθρωπος, το άνώτατον αύτό όν, δύναται να κέκτται εν έαυτῷ ιδιότητά τινά έπενεργούσαν διά του νευρικού ρευτού; Διατί ν' άποκρούωμεν την θεραπευτικήν και ζωτικήν ταύτην ιδιότητα άφού εκδηλοϋται τόσον έμφανώς; Έξιχνιάσαμεν ήδη τα μυστήρια της πλάσεως; Καθ' έκάστην αύτη δέν μäs άποκαλύπτει την άπειρίαν των εν τῷ κόσμῳ τούτῳ φαινομένων και τά όρια της ήμετέρας διανοητικότητος; Πάντα δέ τά μεταξύ έφικτοϋ και άνεπίκτου όρια; α Το άνέφικτον, αναφέρεται που, είναι όριον της άμαθειας μας, υπό του μέλλοντος διασπώμενον».

Άς έλθωμεν εις τά παραδείγματα.

Ο Humbold αναφέρει το όνομα διαφόρων άτόμων, ών το σώμα άπέπεμπε ποράν ενῷ εβιάδιζεν.

Ο Mussey, τῷ 1837, εν τινι έφημερίδι της Άμερικης, αναφέρει το γεγονός γυναικίς τριακοντούτιδος, νευρικῆς κράσεως, ήτις εν ώρα έμφανίσεως του βορείου σέλαος, έπληρώθη αιφνιδίως ήλεκτρισμού, ούτινος ή παρουσία έξεδηλώθη διά σπινθήρων, ότε ή γυνή αύτη ταχέως ήγγισε διά του δακτύλου της το πρόσωπον του άδελφου της. Το φαινόμενον τούτο διήρκεσεν επί δύο περίπου μῆνας.

Άναφέρεται προς τούτοις ή περίπτωσης καθ' ήν, εις παις γεννηθείς εν τῷ χωρίῳ του άγίου Ούρβανου επί των μεταξυ της Λοάρης και Άρδόχης συνόρων, φαίνεται περιβαλλόμενος δι' ύπολευκου λάμψεως λεπτά τινά δέ άντικείμενα, οίον κοχλιάριον, μαχαιρίδιον, έδονούντο όσάκις προσεγγίζοντο εις τούς πόδας ή τάς χείρας του παιδός, όστις άποθανών εν ήλικίā εννέα μηνών, απέπνεε λαμπερούς άτμούς.

Έσχάτως, ο διάσημος δόκτωρ Feré (εν Σαλπेत्रίῳ) έσχε την εύκαιρίαν να επισκέπτηται νέαν τινά κυρίαν είκοσιεννέα έτών ήλικίας, περι ής αναφέρει τάς εξής παρατηρήσεις του. «Οι δάκτυλοι της κυρίας Ν... λέγει ο δόκτωρ Feré, έλκουσι τά έλαφρά σώματα, οίον μικρά τεμάχια χάρτου, ταινιδών, κτλ. Αι τρίχες της κόμης της, ούχι μόνον παράγουσι σπινθήρας, άμα τῇ έπαφῇ του κτενίου προς τούτοις, αλλά και γίνονται άνάστατα, συνεπεία της προς άνόρθωσιν και διαστάσεως αύτων άπ' άλλήλων θέσεως των. Όπόταν δέ βαμ-

βακερόν ύφασμα έπάπτεται του δέρματός της έφ' οιοϋδήποτε μέρους του σώματος, παράγεται φωτεινή τις λάμψις, τά δέ ενδύματα αύτης προσκολλώνται ισχυρώς επί του πνεύματός της.»

Ο κ. Amat, όστις κατοικεί εις τά νότια μέρη της Άλγερίας, παρετήρησε πολλάκις ότι εν καιρῷ θερμότητος και ξηρασίας κατά το θερος αι τρίχες της ούρας των ίππων φυσικῶς άπωθούνται άλλήλων και διίστανται παράγουσι δέ σπινθήρας όσάκις προστριβεί τις έλαφρώς αύτάς διά της χειρός. Έκ τούτου έπιβεβαιού ότι ο περιεχόμενος ενταύθα ήλεκτρισμός είναι θετικός.

Πόσα άλλα παραδείγματα δέν ήδύνατό τις έτι να αναφέρει;

Του χρόνου προϊόντος, και της έπιστήμης προχωρούσης, ή άμάθεια έλαττοϋται, οι πολλοί δέ άντι να έκλαμβάνωσι τά φυσικά φαινόμενα ως άγυρτεϊαν και άπάτην, ζητοϋσι την εξήγησιν αύτων πειραματικῶς. Έν τούτοις, πόσοι δέν δυσπιστοϋσιν έτι εις τον ύπνωτισμόν, περι οϋ κατωτέρω θ' αναφέρωμεν τινά, και όστις άπεδείχθη ιδιαιτέρα έπιστήμη υπό των άπειρων γενομένων πειραμάτων υπό των κ.κ.

Charcot, Luys, Richet, Voisin, Feré, Rochas κτλ. διασήμων σοφών της εποχῆς μας! Άλλά δέν πρέπει να λησμονώμεν ότι ύπάρχουσιν έτι διάνοιαι μη έννοούσαι ταύτα, και άπλοί τινες άδυνατοϋντες να παραδεχθώσιν ότι ή γη κινείται περι τον ήλιον!

Όπωσδήποτε όμως ή μαγνητική δύναμις και τά φαινόμενα του ύπνωτισμού εισήλθον πλέον εις το έπιστημονικόν έδαφος κα θῆττον ή βράδιον οϋδεις θ' άμφιβάλλη περι της ύπαρξεως αύτων.

Είναι ήδη γνωστόν, όποια όμοιότης ύπαρχει μεταξύ μουσ και συσκευῆς τινος τορπίλης, και ότι αύτη είναι ανάλογος προς στήλην του Βόλτα.

Γυνή ύπνωτισθείσα και άναισθητοϋσα εκτελείς

Η ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΩΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΠΑΡΑ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ

Δεν πρέπει άλλως τε να λησμονώμεν ότι εις τους άνωτάτους οργανισμούς (έγκεφάλω) ύφίσταται ειδική τις ενέργεια, έμπρακτομένη ύφ' όλων των έξωτερικών επιδράσεων, δηλαδή αι κυβελίδες της φαίης ούσίας του έγκεφάλου ύπάρχουσι τόπον συμπτυκνωτών. Καί όντως πάντες οι οργανισμοί δεν είναι πάντοτε διατεθειμένοι να ύπόστη τας αυτάς έντυπώσεις.

Έκαστος έξ ήμών άκτινοβολεί περίξ έξουτού νευρικών τι ρευστόν πλέον ή ήττον πυκνόν. Η δε ζωηρά συμπάθεια δύο άτόμων, άτινα κατά πρώτον βλέπουσιν άλληλα, έξηγηται διά της έναλλαγής του ρευστού τούτου, δι' ου μεταξύ δύο οργανισμών, μεταξύ δύο έγκεφάλων, δύναται να ύπάρξη μεταβίβασις σκέψεως. Ένιοτε τερτίτζι τις διανοητικώς ήχον τινα μουσικής, έν αφηνης και άνεξαρτήτως της θελήσεώς του παρακείμενος τις γίεται άμέσως άδει.

Είναι άναμφισβήτητον ότι, ο κ. Pickman ό διάσημος ύπνωτιστής (έχων όφθαλμούς και ώτα στεγανώς κεκλεισμένα) αποδέχεται την έξ άποστάσεως μεταβίβασιν της σκέψεως προσώπου τινος, όστις διανοητικώς τώ έπιτάσσει την έκτέλεσιν πράξεώς τινος. Ένταύθα ούδεμία άπάτη είσχωρεί, διότι άφου ό κ. Pickman ύπνωτισή έαυτόν, και ό πλέον δύσπιστος πεπρωκιμένος δι' ισχυράς θελήσεως δύναται να τόν κάμη να έκτελέση διαταγής διανοηθείσας άνευ της έλαχίστης κινήσεως των χειλέων. Ο Cumberland έκράτει την χείρα του πειρωματιστού, ό δε κ. Pickman ίστατο εις άκρην άπόστασιν άπ' εκείνου. Τούντεύθεν αποδεικνύεται η άκτινοβολία του έγκεφαλικού ρευστού, όπερ ένιοτε ένεργεί έξ άποστάσεως έκπληκτικώς.

Καθ' όσον άφορα εις τόν ύπνωτισμόν, δύναται τις να προκαλέση αυτόν έπί άτόμου προδιατεθειμένου, άνευ της μεσολαθήσεως ούδενος ρευστού, αλλά άπλώς διά της προσεγγίσεως εις τους όφθαλμούς του ύπνωτιζόμενου άντικειμένου τινός λάμποντος.

Πρός παραγωγήν του ύπνωτισμού μέγας αριθμός μεθόδων ύπάρχει.

Ο ύπνωτιζόμενος δύναται να ύποβληθή ύπό του ύπνωτιστού διαδοχικώς εις κατάστασιν ληθαργίας, καταληψίας, ύπνοβασίας, και εύρίσκειται έπομένως εις την έντελή διάθειαν του ένεργούντος τας καταστάσεις ταύτας, όστις κέκείται την δύναμιν να έπιβάλη αύτψ να καταπήν κύπελον πλήρες κινούου έλαίου, έλκαμθάνων αυτό άντί καμπάντου οίνου, να τόν κάμη να διαπρέξη κλοπήν, ή έγκλημα, να ύπογράψη γραμμάτιον κτλ.

Η όπισθεν παρατεθείσα εικών παρίσται γυναικα ύπνωτισθείσαν και άναίσθητούσαν εις βαθείς νυγμούς της χειρός της, εις ούς ύπεβάλλετο ύπό του ύπνωτιστού.

Έν τούτοις άς σπεύσωμεν να είπωμεν, ότι άπέναντι του καλού ύπάρχει τό κακόν, ή αιώνιος αντίθεσις, διότι εί δύναται τις να θεραπεύση διά του καλώς χειριζόμενου ύπνωτισμού τας νευραλγίας, παραλυσίας κτλ. άνευ σοβαρών οργανικών άλλοιώσεων, πώς άμως κακάς πράξεις δεν θα δύνηται τις να έκτελέση διά της χρήσεως του ύπνωτισμού!

Ο άπειρος αριθμός των άνευθύνων θ' αύξηθή ούτω, και εκτός τούτου μήπως τά πάντα περίξ ήμών δεν είναι προτρεπτικά; Τά βιβλία, αι έφημερίδες, αι έπίδεικτικαί είδοποιήσεις κτλ. άτινα προσελκύουσι τά βλέμματά μας, δεν μάς προτρέπουσιν έν άγνοία μας και μάς έμψύσωσιν έν τψ έγκεφάλω μερικώς ιδέας, αίτινες συνοδεύονται ύπό των πράξεων;

Τό να άνατρέψη τις και να διδάσκη έν παιδίον, ούδέν άλλο πράττει ή έμψυξ αύτψ ποικίλας ιδέας, αίτινες βραδύτερον θα κυριαρχώσι κατά τό πλέον μέρος έπί των ιδεών και των πράξεων του ανθρώπου.

Εύχόμεθα τό πρακτικόν μέρος του ύπνωτισμού να μη γίνηται πρόξενον κακού άντί καλού, διότι έχομεν παραδείγματα, καθ' ά ύπνωτίζεται και ύπνωτιζόμενοι, άδύνατου κράσεως, έγίνοντο παράφρονες.

Φ. Π.

Σφαίρα άπειρομεγέθης τό καθ' έαυτήν, αλλά κόκκος άμμου, κάρφος άχούρου σχετικώς πρός τους γιγαντείους όγκους της άπειροπληθούς σωρείας των κόσμων, ή ήμετέρα γενέτειρα, ή Γη, σφενδονισθείσα εις τό άχανές ύπό άνεξηγήτου της Φύσεως ιδιοτροπίας, στροβυλίζεται έν αύτψ πρός αιώνας ύπεικουσα εις νόμους σοφούς, νόμους μυστηριώδεις, αλλά νόμους διέποντας την κίνησιν και την ύπαρξιν, δύναμαι είπειν, των πεμπληθών, των άκαταλήπτων εις τό άσθενές πνευμά μας κόσμων. Ίκέτις άπλή, έρωμένη ίσως του καλλιμόρφου Απολλωνος στρέφεται περί αυτόν άνένανός, ποθούσα να τόν φθάση, να πείση εις τας πυρίνους άγκάλας του, αλλά λόγω του άδυσωπήτου των νόμων, των ρυθμιζόντων προαιωνίως τας κινήσεις αύτης, άδυνατούσα να κορέση την έπιθυμίαν της.

Έπί της σφαίρας ταύτης, ύπό την ευειδή της όποίας μορφήν έγκλείεται αύτή ή γέκινα, αυτός ό Τάρταρος, όριστο να γεννηθώμεν να ζήσωμεν και ν' αποθάνωμεν: «Γη εί και εις γην άπελεύσει» κατά τό σοφόν ρήμα του Εύαγγελίου. Αδιόρατον σχεδόν μέριον αύτης, εις σχήμα τό ώρισμένον διαπλασθέν και την ζωήν μυστηριώδώς έμψυσθέν, άπέτελεσε τό άσθενές, τό έφημερον «είναι» μας. Αλλά ή Γη έξ ής, δολίως ίσως, άπεσπάσθη τό μέριον τούτο, δεν άργεί να διεκδικήση τό κτήμα της και τότε έπανερχόμεθα εις αύτήν, έπουλόντες ούτω την πληγήν, ήν ή έξ αύτης άποκοπή του σαρκίου μας τή έπέφερε.

Έγεννήθημεν διότι προϋπήρξεν ήμών, ζώμεν διότι ύφίσταται έτι, θ' αποθάνωμεν διότι αποτελούμεν μέρος αύτης άναπόστατον. Άνευ αύτης δεν θα ήτο δυνατόν να γεννηθώμεν, άνευ αύτης είναι άκατανόητος ή ύπαρξις μας. Αλλά και αύτή άνευ ήμών θα ήτο άχαρις, θα ήτο μονονουχί άχρηστος. Συνδεόμεθα μετ' αύτης διά δεσμών άρρήκτων, είναι ή κοινή μας μήτηρ, είναι ή αίτία της σωματικής μας ύπάρξεως, είναι ό σπουδαιότερος λόγος δι' έν δικαιούμεθα να καλώμεν άλλήλους αδελφούς.

Τις λοιπόν δύναται ν' άρνηθή, ότι πρώτον μέλημα παντός όπωσδήποτε έπιθυμούντος την έαυτού πνευματικήν μόρφωσιν, δέον να ή ή σπουδή αυτών των άφορώντων την κοινήν μας μητέρα; Τις δύναται ν' άρνηθή ότι είναι άρκούντως κωμικόν τό πάθημα του άρχαίου εκείνου φιλοσόφου, όστις, βλέπων τόν ούρανόν ένψ' εβάδιζεν, έπέπεσον εις παρατυχήν φρέαρ, ή δε προσδραμούσα εις τας κραυγάς του γυνή, τψ είπε λίαν προσφωώς «άψ' όθ, εύλογημένη μου, δεν είλευρες τί είναι ν' μπροστά 'ς τά μάτια σου, τί γύρευες 'ς τόν Ούρανόν;» Τις δύναται ν' άρνηθή ότι ή διδάσκουσα πάντα ταύτα, τά την μητέρα μας άφορώντα Γεωγραφία, είναι άπαραίτητος παντί τψ άνεπτυγμένψ άνθρωψ και ότι, άν δεν κατέχη αύτή την πρώτην θέσιν, άν δεν είναι τό enfant-gâté της έπιστήμης, είναι όμως εις των σπουδαιότερων αύτης κλάδων;

Αλλά, δεν έννοώ την Γεωγραφίαν κατά την στενήν έννοιαν και ύπό την άόριστον μορφήν ύφ' ήν είναι γνωστή έν τή πτωχή μας πατρίδι, έν ή δεν τολμώ να είπω ότι εύρίσκειται εις τά σπάργανα διότι θα ήτο πολύ. Έν Ελλάδι ή γεωγραφία είναι πράγμα έντελώς άγνωστον, είναι φυτόν μη έγκληματισθέν έτι! διότι δεν δύναμαι βέβαια άνευ έρυθήματος να όνομάσω σπουδήν γεωγραφίας τά άθλια άναμαστήματα των όνομάτων όλίγων πόλειον ποταμών ή όρέων ή τας έπαχθείς άποσθησίσεις σωρείας άριθμών, άπερ ό άτυχής μαθητής των Έλληνικών εκπαιδευτηρίων, από των κατωτάτων μέχρι των άνωτάτων, ύποχρεούται ν' άπαγγέλλη άσυνειδήτως πρό του ίσάκις αύτψ άμαθούς διδασκάλου του, όμοιόζων έν τή περιστάσει ταύτη πρός τους άμαθείς εκείνους ίερείς, αίτινες γνωρίζουσι έκ μνήμης πλείστα χωρία της γραφής χωρίς έν τούτοις να έννοώσι μηδέ μάς καν λέξεως την σημασίαν.

Έν Ελλάδι ή Γεωγραφία θεωρείται τι πάρεργον, θεω-

ρείται τι όλως παρέλκον έν τή πνευματική διαμορφώσει του Έλληνος σπουδαστού και. τή άληθεία, όλίγον λείπει να κηρυχθή προαιρετική ή εκμάθησις αύτης; ώς δ' αύτή σήμεραν γίνεται θά ήτο τούτο ευχής όντως έργον. Δεν κατενοήθη είσέτι παρ' ήμίν ότι ή Γεωγραφία είναι όλόκληρος έπιστήμη και μία μάστιγα των σπουδαιότατων και εύρυτάτων έπιστημών διά τούτο και γεωγράφους ούτε έχομεν ούτε είναι πιθανόν ότι ταχέως θ' αποκτήσωμεν. διότι και άν ύπάρχωσι τινες μετá ζήλου άξιομιμήτου άληθώς μοχθούντες εις την καλλιέργειαν του μεγαλοπρεπούς τούτου δένδρου, έλάχιστα κατωρθώσιν άτε όντες ήναγκαζόμενοι να παλαίωσι πρός πλείστα έμπόδια ήθικά τε και ύλικά και ίδια την έντελή άδιάφοριαν του νεωτέρου Έλληνος πρός πάσαν γεωγραφικήν άνάπτυξιν' πάντα δε ταύτα, έχοντες μόνα έφοδία την αγαθήν των θέλησιν και την πρός την ώραιάν ταύτην έπιστήμην κλίσιν των. Και έχομεν καθήκον πλήρη ν' άποδώσωμεν δικαιοσύνην τψ διαπρέπει της «Ακαρνανίας» συγγραφέι Γερμανψ γεωγράφω και ίθνολόγω κυρίω Ε. Oberhummer, όστις, μετá την ίσχάτως έξενηχθείσαν έμνην του κρίσιν περί του όντως χρησιμωτάτου έργου του κ. Αντ. Μηλιαράκη—ένός των διαπρεπιστέρων έκ των παρ' ήμίν γεωγραφούντων—«Νεοελληνική γεωγραφική φιλολογία», επάγγεται τό συμπέρασμα, ότι αό Έλληνικός λαός δεν φαίνεται αισθάνόμενος πείσει άρκιτά την άνάγκην γενικωτέρας γεωγραφικής μορφώσεως, όπερ έξάγει έκ του μεγάλου αριθμού των εις την γεωγραφίαν των Έλλην. χωρών άναφερομένων συγγραμμάτων έν παραβολή πρός τό λίαν εύχρήμον των περι των ξένων χωρών πραγματευομένων, όπερ ό Γερμανός έπιστήμων όνομάζει «Λαμπρόν τεκμήριον της φιλοπατρίας των σημερινών Έλλήνων», αλλά όπερ συντείνει, ως δικαιοτάτα προστίθεισιν εύθις κατωτέρω, εις την άπερτίμηται των ίδιων πλεονεκτημάτων, ήτις συχνότατα παρατηρείται παρá τοις ευκαίδεωτοτέροις των Έλλήνων», προερχομένη έκ της μονομερούς των πραγμάτων άντιλήψεως και της άτελοϋς γνώσεως των ξένων, ήτις φυσικώς συνεπάγεται την έπισφαλή έκτίμησιν των ίδιων.

Τή άληθεία, είνε αυτόχρομα αίσχος έν τή χώρα ταύτη, τή πατρίδι πάσης αυτονομικής άληθείας, τή γενετείρα τούσούτων σοφών, έν ή έπιστήμη και τίχαι άνεφύσισον ούτως είπειν αυτόμάτως, τή πατρίδι του Παυτανίου και του Στράβωνος και των νεωτέρων έτι Μελετίου και Κούμα, να ήμεθα τόσψ τυφλοί και να εύρισκώμεθα έν τούτψ παχυλή άμαθεία ως πρός τας γεωγραφικές σπουδάς.

Έν Εύρώπη ή σπουδή της Γεωγραφίας έφθασεν εις τό ζενιθ της τελειότητος. Έν Γαλλία όμως ύπάρχουσι γεωγραφικάί εταιρείαι περί τας είκοσι και έκδίδονται γεωγραφικά περιοδικά πλείονα των είκοσι πέτε' και εις τά λοιπά δε κράτη της Εύρώπης ή έπιστήμη αύτη κατέχει σημαντικήν θέσιν. Είς αυτό τό Σύνδεδ της Αυστραλίας ίδρύθη ύπό των Άγγλων άποίκων Γεωγραφικός Σύλλογος ύπό τήν έπωνυμίαν «Βασιλική Γεωγραφική Έταιρεία της Αυστραλίας», δαπάναις του όποιου μάστιγα πρόκειται να γίνη ή υπό τας διαταγάς του είσπρεπούς της Σουηδίας έπιστήμονος κ. Έρικ Νόρδενσκιολδ διά τό προσεχές φθινόπωρον παρασκευαζομένη μεγάλη έκδρομή εις τόν Νότιον Πόλον. Είς αυτό τό Μεξικόν, τό Ριον—Ια νέϊρον, την Λίμαν, τό Βουένος—Άϊρες της Αμερικής, εις αυτό τό Τόκιο της Ιαπωνίας ύπάρχουσι πολυμελή γεωγραφικά σωματεία εύδοκίμως εργαζόμενα και άριθμούντα μετáξυ των μελών αυτών διαπρεπιστός του αιώνος μας έπιστήμονας. Και έν Ελλάδι, έξ ής επήγασαν ως άπό κοινής έστίας πάντα τά σήμεραν λαμπρόντα την Έσπερίαν φώτα, αι γεωγραφικάί σπουδαί, όρείλομεν να όμολογήσωμεν την πικράν άλήθειαν, είνε σχεδόν όλότελως άγνωστοί!

Κατα τάς πρώτας ήμέρας του προσεχούς Απριλίου συνέρχεται έν Βιέννην τό 9ον γεωγραφικόν Συνέδριον, κύριον σκοπόν έχον την έρευνην της ένεστώσης καταστάσεως των περι της Έλλην. Χερσονήσου γεωγραφικών γνώσεων. Και έν τούτοις εις τό συνέδριον τούτο, ου κύριον μέλημα τά την ήμετέραν χώραν άφορώντα, ή Ελλάς, ή μήτηρ της έπιστήμης, ή έστία των γραμμάτων, ή γενέτειρα των σοφών διδασκάλων

της Οικουμένης, δεν θα στείλη άντιπρόσωπον διά τόν άπλούστατον λόγον ότι... δεν έχει!

Δυστυχώς δεν κατενοήσαμεν είσέτι ότι πάσαι αι έπιστήμαι συμβληθείσαι, ούτως είπειν, και συμπράξασαι, άπετέλεσαν τό περικαλλές οικοδόμημα της Γεωγραφίας, και όντως, ποία έκ ταύτης διδάγματα δεν θ' άρουσθή ό γεωλόγος σπουδάζων την φυσικήν διαμορφώσιν του έδάφους της σφαίρας μας κατά τας διαφόρους αύτης χώρας; Ποία δεν θ' άρουσθή ό βοτανικός, ό ζωολόγος, ό άρκετολόγος διεξερχόμενος εις τους καθέκαστον τόπους, τά τόν κλάδον του άφορώντα; Ποία ό γεωπόνος, ό έμπορος ή ό βιομήχανος εκμαθάνοντας ποιο γής τά προϊόντα τά εις την έκυτών βιοτεχνίαν άναγκαιούντα παράγοντα και πώς καλλιεργούνται ή κατεργάζονται; Ποία ό φυσιολόγος, ποία ό την κοσμογραφίαν καλλιεργών, σπουδάζοντας την ύπό πάσαν έποψιν όψην της σφαίρας μας, τό κλίμα, τό έδαφος, τά προϊόντα, την μετεωρολογίαν αύτης; Ποία ό έθνογράφος μελετών διά της Γεωγραφίας τους χαρακτηρισάς, τας παραδόσεις, τά ήθη και τά έθιμα των λαών της γής μας; Ποία ό φιλόλογος ή ό γλωσσολόγος σπουδάζων τας πολυπληθείς της οικουμένης διαλέκτους και συγγρίων αυτάς και τινάς έκ της συγκρίσεως ταύτης συγγενείας δεν θέλει άνεύρει μετáξυ των παντοδαπών έθνών της Υψηλίου; Ποία ό θεολόγος μελετών τά άπειροπληθή μέν εις τό αυτό όμως άποβλέποντα, (τήν λατρείαν ένός ύπερτάτου όντος, της προσωποποιήσεως δήλον ότι του «μη περαιτέρω» των άνθρωπίνων γνώσεων), ποικίλα των φυλών του άνθρωπίνου γένους θρησκείματα; Ποία ό ιστορικός παραβάλλων την σημερινήν πρός την πάλαι των διαφόρων έθνών κατάστασιν; Ποία ό ιατρός έρευνην τας ένδημούσας εκασταχοϋ ασθεσίας και έστιν ότε συμβουλευόμενος, δύναμαι είπειν, τά παρá τοις διαφόροις λαοίς, πεπολιτισμένοις ή μη, Έλλησιν ή βαρβάρους θεραπευτικά μέσα; Ποία ό νομικός τέλος συγγεγίτων και συγγρίων τας πολυειδείς των λαών της οικουμένης νομοθεσίας, τας έγγραφους ή μη, τας σφας ή άσφους;

Αλλά περί πάντων τούτων και πλείστων άλλων, ών μακρά και άνακρά ή άπαριθμησις, πραγματεύεται, συνοπτικώς ή έν έκτάσει, ή έπιστημονική γεωγραφία, τέρπουσα άμα και διδάσκουσα, πλουτίζουσα τόν νοϋν δι' άνεκτιμητών θησαυρών και καθιστάσα πάντα της λάτρην και θιασώτην, δι' έαυτής και μόνης, άληθήν παρεπιστήμονα!

(Αθήνησιν, Ιανουάριος 1891).

Ηλ. Ι. Οικ.

ΑΝΘΩΝ

Ποτέ μη λέγης θέλω πράξει προσεχώς πών ό,τι ή κρίσις ή ή συνείδησις σου σοί ύπαγορεύει να πράξης πάραυτα. Ίδεν την φύσιν, ούδέποτε αύτη αναβάλλει. Όταν φθάση ό κατάλληλος καιρός ίνα ανοίξωσιν οι κάλυκες, ανοίγουσιν' όταν πρέπη να πέσωσι τά φύλλα των δένδρων πίπτουσιν. Ύψωσον τό βλέμμα πρός τόν ούρανόν' ιδεν τά ούράνια σώματα' όποια τάξις και άκρίβεια βασιλεύει μετáξυ αυτών! Ανατέλλουσι και δύουσι τακτικώτα και άνευ της έλαχίστης αναβολής' αλλά και αυτοί άκόμη οι κομήται μολονότι ιδιότροποι, φυλάττουσι τας διατάξεις των, αι δε εκλείψεις είναι ακρίβεις μέχρι λεπτού. Δεν ύπάρχουσι χρονοτριβαί εις ούδεμίαν των του παντός κινήσεων, αίτινες διατάχθησαν ύπό της άπολύτου θελήσεως του Πλάστου. Βραδύτης τις μετáξυ των άστέρων δύναται να προξενήση την καταστροφήν του άπειρου συστήματος' βραδύτης εις τας εργασίας της φύσεως έπί της γής ταύτης δύναται να έπιφέρη λιμόν, λοιμόν και καταστροφήν εις την άνθρωπότητα. Ουδέποτε λέγε προσεχώς άξίωμα οικονομών, ή θέλω μετανοήσαι, διότι ίσως θέλει είσθαι πολύ άργά' έχε ύψ' ύψιν την σπουδαίαν άλήθειαν, την διδασκομένην ύπό της ιστορίας των έθνών, των άρχόντων και των ιδιωτών, ότι κατά τά τρία πέμπτα τουλάχιστον τό προσεχώς είναι πολύ άργά.

Χ

Ο έχων πνεύμα δύναται πολλάκις να ήναι άνόητος άνθρωπος, ούδέποτε όμως ό έχω κρίσιν.

Μωυσης.

Ο ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΣ ΑΣΤΗΡ

Η

Η ΓΗ ΤΩΝ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ

(Μυθιστορία ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ. — Μετάφρασις Δ. Ι. Κ.)

(Συνέχεια: Ίδε προηγούμενον φύλλον)

Ἡ ἀνάμνησις τῆς ὑποσχέσεώς του ἐγκαίρως τῷ εἶχεν ἐπέλθει. Ἦτο ἠναγκασμένος νὰ μὴ κάμῃ οὐδέποτε λόγον πρὸς τὴν θυγατέρα τοῦ Τζῶν Οὐάτικιν περὶ τοῦ οὐαίρου, ὅπερ εἶχε φαντασθῆ, διότι παραβαίνων τὸν λόγον του θὰ ἐκρίνετο ἄξιος περιφρονησεως.

Ταῦτοχρόνως ὅμως, ἠσθάνετο πόσον ἡ πρόθεσις αὐτῆ τῆς ἀμέσου ἀναχωρήσεως, οὕτω στιγμιαίως συλληφθεῖσα ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τῆς ἀποτυχίας, ἦτο χυδαία, ἀγρία σχεδόν. Τῷ ἐφαίνετο ἀδύνατον νὰ ἐγκαταλείψῃ οὕτως, ἄνευ προειδοποιήσεως, ἄνευ προθεσμίας, τὸ χάριεν ἐκεῖνο πλάσμα τὸ ὅπονον ἠγάπα καὶ ὅπερ ἠσθάνετο δι' αὐτὸν — καὶ τοῦτο ἦτο φανερώτατον — συμπάθειαν τὴν ἑλικρινῆ, τὴν βαθεῖαν!

Ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἡ πρὸ δύο ὥρων ἐπιβαλλομένη αὐτῷ ὡς ἀνάγκη ἀκατάβλητος, ἦδη τῷ ἐνέπνευε τρόμον. Οὐδ' ἐτόλμα κἄν νὰ ὁμολογήσῃ ταύτην.

Αἰφνης ἤλλαξε γνώμην. — Ὁμίλων περὶ ἀναχωρήσεως, δεσποίνης Ἀλίκην, εἶπε, δὲν ἔννοῶ ὅτι ἀναχωρῶ αὐτὴν τὴν πρωῖαν... οὐδὲ σήμερον κἄν... Ἐχω ἀκόμη νὰ κρατήσω μερικὰς σημειώσεις... νὰ συμπληρώσω μερικὰς προετοιμασίας!... Ἐν οἰκείῃτε περιπτώσει, θὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ σῶς ἐπανιδῶ καὶ συνομιλήσω μετ' ὑμῶν... περὶ τῶν σπουδῶν σας!

Μετ' ὅ στρέψας ἀποτόμως, ἐφυγεν ὡς τρελλός· ἐπανῆλθεν εἰς τὴν καλύβην του, ἐρρίφθη ἐπὶ τοῦ ξυλίνου ἑδράνου του, καὶ ἤρξατο βαθεῖως σκεπτόμενος. Ἡ ὅλη σειρά τῶν ιδεῶν του μετεβλήθη.

Ν' ἀπαρνηθῶ τὴν χάριν, δι' ἑλλειψίν ὀλίγων χρημάτων! διελογίζετο. Νὰ ἀφήσω τὴν παρτίδα εἰς τὴν πρώτην δυσμένειαν; Εἶναι τοῦτο ἄρα γε τὸσον γενναῖον, ὅσον τὸ φαντάζομαι; Δὲν θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ θυσιάσω προλήψεις τινὰς καὶ νὰ προσπαθῆσω νὰ καταστῶ ἄξιος αὐτῆς;... Τόσοι καὶ τόσοι κάμουν περιουσίας, ἐν διαστήματι μηνῶν τινῶν, ἀναζητοῦντες ἀδάμαντας!... Διατί δὲν κάμνω τὸ αὐτό; Τίς μ' ἐμποδίζει καὶ ἐμὲ ν' ἀνασκάψω ἕνα λίθον 100 καρατίων, ὡς ἐγένετο καὶ εἰς ἄλλους; ἢ καλῆτερα ν' ἀνακαλύψω ἐν νέον διαμέρισμά; Ἄλλως ἐγὼ ἔχω ἀνακριθῶς περισσοτέρας θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις ἀπὸ τοὺς πλειστοὺς τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν! Διατί ἡ ἐπιστήμη δὲν θὰ μὲ εἶδεν ὅ,τι ἡ ἐργασία ὑπὸ μικρᾶς τύχης βοηθημένη ἔδωκεν εἰς αὐτούς; Καὶ τὸ κάτω-κάτω ἐπὶ τέλους δὲν ἔχω νὰ χάσω τίποτε σπουδαῖον, δοκιμάζων!... Μάλιστα, στήριζόμενος ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς μου, ἴσως δὲν εἶναι ἀνωφελεὲς νὰ πιάσω τὴν ἀξίην καὶ νὰ δοκιμάσω τὸ τοῦ μεταλλευτοῦ ἐπαγγέλιον. Καὶ ἐάν ἐπιτύχω, ἐάν πλουτίσω

δι' αὐτοῦ τοῦ ἀρχικοῦ τούτου τρόπου, τίς οἶδεν ἂν ὁ Τζῶν Οὐάτικιν δὲν θὰ ἐνέειδε καὶ δὲν θὰ παρητεῖτο τῆς πρώτης αὐτοῦ ἀποφάσεως;

Ὁ Κυπριανὸς ἤρχισε καὶ πάλιν νὰ περιπατῇ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ του· ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην οἱ βραχιόνες του ἦσαν ἀδρανεῖς, μόνη δὲ ἡ σκέψις του ἐνῆργει.

Αἰφνης ἔστη, ἔλαβε τὸν πῖλον του καὶ ἐξῆλθε. Ἐλαβε τὴν ἀτραπὸν τὴν φέρουσαν πρὸς τὴν πεδιάδα, διευθυνόμενος μεγάλως βήμασι πρὸς τὸ Βανδεργαάτ-Κόπζ.

Ἐν διαστήματι ἥττονι μιᾶς ὥρας, ἔφθασε. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην οἱ μεταλλευταὶ εἰσῆρχοντο κατ' ἐμάδας εἰς τὴν κατασκήνωσιν διὰ τὸ δευτερόν των πρόγευμα.

Ὁ Κυπριανὸς, ἐπιθεωρῶν πάσας τὰς ἠλιοκαεὶς ἐκείνας μορφὰς, ἠγνοεῖ εἰς ποῖον ἔπρεπε ν' ἀπευθυνθῇ ἵνα λάβῃ τὰς ἀναγκαῖους αὐτῷ πληροφορίας, ὅτε ἀνεγνώρισεν ἐν ὀμίλῳ τινὶ τὴν τιμιαν μορφήν τοῦ Θωμᾶ Στίλ, τοῦ τῶος ἐν Λανκασίαρ μεταλλευτοῦ. Δις ἡ τρεῖς ἦδη, ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸν συναντήσῃ ἀπὸ τῆς ἐκ Γρικαλάνδης συγχρόνου ἀναχωρήσεώς των καὶ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι ὁ γενναῖος νεανίας ἠδουκίμει προφανῶς, ὡς ἐμαρτύρουσαν ἀποχρώντως ἡ εὐανθὴς μορφή του, τὰ ἀπαστράπτοντα καινουργῆ ἐνδύματά του καὶ πρὸ πάντων ἡ πλατεῖα χαλκῆ ζώνη ἡ περιβάλλουσα τὴν ὄσφιν αὐτοῦ.

Ὁ Κυπριανὸς ἀπεφάσισε νὰ τὸν πλησιάσῃ καὶ νὰ τῷ ἀνακοινώσῃ τὰ σχέδιά του — ὅπερ καὶ ἐπραξέ δι' ὀλίγων λέξεων.

Νὰ ἐνοικιάσεται ἐν κλαίμ; Οὐδὲν εὐκολώτερον, ἀρκεῖ νὰ ἔχετε χρήματα! τῷ ἀπήντησεν ὁ μεταλλευτὴς. Εἶναι μάλιστα ἐν δι' ἐνοικίον, πλησίον εἰς τὸ ἰδικόν μου! Μὲ 400 λίρας στερλίνες! τὸ πέρνετε! Μὲ πέντ' — ἐξ Μαύρου, οἷτινες θὰ σκάπτουν διὰ λογαριασμὸν μας, εἰσθε ἀσφαλῆς ὅτι θὰ κάμνετε» τοὺλάχιστον ἑπτακοσίων ἢ ὀκτακοσίων φράγκων ἀδάμαντας, καθ' ἑβδομάδα.

Ναί, ἀλλὰ δὲν ἔχω 10,000 φράγκα, καὶ δὲν κέκτημαι οὔτε ἕνα, τὸν πλεον ἀσημαντὸν Μαύρον! εἶπεν ὁ Κυπριανός.

Ἐ! τότε ἀγοράσατε ἐν μεριδίον κλαίμ; τινος — ἐν ὄγδοον ἢ μᾶλλον ἐν ἑνεαδέκατημόριον — καὶ ἐργασθῆτε το ὁ ἴδιος! Χίλιες δραχμῆς φθάνου δι' αὐτὴ τὴ δουλειά.

Αὐτὸ συμβιβάζεται μετὰ τὰ οικονομικά μου, ἀπήντησεν ὁ νεαρός μηχανικός. Ἄλλὰ σεῖς, κύριε Στίλ, πῶς ἐκάματε; Εἶμαι πολὺ περίεργος! Ἦλθατε ἐδῶ με κεφάλαιον;

Ἦλθα μόνον με τοὺς βραχιόνάς μου καὶ με τρία μικρὰ χρυσὰ νομίσματα εἰς τὴν τζέπη, ὑπέλαβεν οὗτος. Ἄλλ' ἐστάθην τυχηρός. Εἰργάσθην κατ' ἀρχὰς με συμφωνία νὰ ἀπολαμβάνω τὸ ἥμισυ ἐπὶ ἐνὸς ὄγδοου, οὔτινος ὁ ἰδιοκτῆτης ἐπιτίμησις εἰς τὸ καφενεῖον παρὰ νὰ ἀσχοληταί εἰς τὰς ὑποθέσεις του. Συνεφανήσαμεν ὅπως διαμορασθῶμεν τὰς ἐργασίας — αἰτινες καὶ ἐπῆραν λαμπρὰ — καὶ μάλιστα εὐρήκαμεν ἕνα λίθον πέντε καρατίων, τὸν ὅποιον ἐπωλήσαμεν 200 λίρας στερλίνες! Ἐπειτα ἐβαρύνθη νὰ ἐργάζομαι διὰ τὸν χαομέρη ἐκεῖνον, καὶ ἠγόρασα ἐν δέκατον ἔκτον, τὸ ὅποιον ἰδούλεφα μόνος μου. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἀνεῦρον ἐν

1) 10,000 φρ

Δὲν ἐννοῶ ὅτι ἀναχωρῶ αὐτὴν τὴν πρωῖαν...

αὐτῷ ἢ μικρὰ μόνον πετραδάκια, τὸ ἐξποίησα πρὸ 10 ἡμερῶν. Ἐργάζομαι τὰρα πάλιν, διὰ τὰ ἥμισυ, ἀλλὰ δὲν ἐβγάλαμε τὴν πρώτην ἑβδομάδα ἢ 5 μόνον λίρας.

Ἐάν εὐρίσκον κανὲν καλὸν μέρος κλαίμ ν' ἀγοράσω, ἔχι ἀκριβὸ πολὺ, συνεταιρίζεσαι μαζί μου νὰ τὸ ἐκμεταλλεύθωμεν; ἠρώτησεν ὁ νεὸς μηχανικός.

Ἐυχαρίστως, ἀπήντησεν ὁ Θωμᾶς Στίλ. Ὑπὸ ἕνα ὄρον ὅμως: ὅ,τι θὰ εὐρίσκῃ καθένας, θὰ εἶνε ἰδικόν του. Δὲν τὸ κάμνω τοῦτο διότι δυσπιστῶ πρὸς ὑμᾶς, κ. Μερὲ! Ἄλλὰ βλέπετε, ἀφ' ὅτου εἶμαι ἐδῶ, παρετήρησα, ὅτι σχεδὸν πάντοτε χάνω εἰς τοὺς συνεταιρισμούς, διότι τὸ φτάρι καὶ ἡ ἀξίην ξέρουν με ποῖον ἔχουν νὰ κάμουν, καὶ γι' αὐτὸ δουλεύω δὴ καὶ τρεῖς φορές περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους!

Αὐτὸ εἶναι δίκαιον, ἀπήντησεν ὁ Κυπριανός. Ἄ! ἔκαμει αἰφνης ὁ Λαγκασαιρινός, διακόπτων. Μοῦ ἦλθε μιὰ ἰδέα καὶ καλὴ!... Νὰ ἐπέρναμε καὶ οἱ δύο ἕνα ἀπὸ τὰ κλαίμς τοῦ Οὐάτικιν...

Πῶς, ἐν' ἀπὸ τὰ κλαίμς του; Καὶ μήπως ὅλον τὸ ἔδαφος τοῦ Κόπζ δὲν εἶναι ἰδικόν του;

Βεβαίως, κύριε Μερὲ, ἀλλὰ ζεῦρετε, ὅτι ἡ Ἀποικιακὴ Κυβέρνησις ἄμα ἐνόησεν ὅτι εὐρέθη ἀδάμαντοφόρον διαμέρισμα, κάμνει κατάσχεσιν... Αὕτη εἶναι ἡτις διευθύνει τὸ κτηματολόγιον τῶν κλαίμς, κρατοῦσα δι' ἑαυτὴν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἀξίας τῆς παραχωρήσεως καὶ ἀφίνουσα τῷ ἰδιοκτῆτῃ ἐν μόνον ὀρισμένον ἔσοδον. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι, ὅτι τὸ ἔσοδον αὐτό, ὅταν τὸ Κόπζ εἶναι τὴν τὴν εὐρὺ ὅσον αὐτὸ ἐδῶ, δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητον, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ ἰδιοκτῆτης ἔχει διαρκῶς τὴν προτίμησιν τῆς ἐξωνήσεως τῶσων κλαίμς, ὅσα δύναται νὰ ἐργασθῇ. Καὶ τοῦτο συνέβη ἀκριβῶς μετὰ τὸν Τζῶν Οὐάτικιν. Ἐχει πολλὰ διαμερίσματα, αἵτινα ἐκμεταλλεύεται, ἐκτὸς τῆς ἀπροσόδου ἰδιοκτησίας τοῦ ὅλου μεταλλείου. Δὲν ἔμπορεῖ ὅμως νὰ τὰ ἐργασθῇ, ὡς ἐπιθυμεῖ, διότι ἡ ποδάγρα τὸν ἐμποδίζει νὰ ἐρχεται ἐπὶ τόπου καὶ νομικῶς πῶς θὰ εὐρτε εὐνοϊκοὺς ὄρους, ἐάν τῷ προτείνετε ν' ἀγοράσατε ἔν.

Θὰ ἐπιτίμων ἢ διαπραγματεύσεαι νὰ ἐγίνετο μεταξὺ σοῦ καὶ ἐκεῖνου, ἀπήντησεν ὁ Κυπριανός.

Δὲν ἔχω καμίαν ἀντίρρησην, ὑπέλαβε ὁ Θ. Στίλ. Δυναμέθα μετ' ὀλίγον νὰ τὰ ἔχωμεν τελειώσει!

Μετὰ τρεῖς ὥρας, τὸ ὑπ' ἀριθ. 942 ἥμισυ κλαίμ δεόντως σεσημασμένον διὰ πασσάλων καὶ διαγεγραμμένον ἐπὶ τοῦ σχεδίου, ἐνοικιάζετο καθ' ὅλους τοὺς τόπους εἰς τοὺς κ. κ. Μερὲ καὶ Θωμᾶν Στίλ, ἐπὶ καταβολῇ ἀσφαλιστροῦ ἐξ 90 λιρῶν¹ καὶ προκαταβολῇ εἰς χεῖρας τοῦ εἰσπράκτορος τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος. Ἄλλως τε ἦτο εἰδικῶς συμπεφωνημένον ἐν τῷ ἐνοικιαστηρίῳ, οἱ δωροδοχοὶ νὰ διανέμονται μετὰ τοῦ Τζῶν Οὐάτικιν τὰς προσόδους τῆς ἐκμεταλλεύσεώς του καὶ νὰ ἐγχειρίζων λόγῳ τοῦ «royalty» τοὺς τρεῖς πρώτους ἀδάμαντας, ἄνω τῶν 10 καρατίων, οὗς θὰ εὐρίσκον αὐτοί. Οὐδὲν ἐδείκνυν ὅτι ἡ περίπτωσις θὰ παρουσιαζέτο· ἀλλὰ τέλος ἦτο δυνατόν — τὰ πάντα ἦσαν δυνατὰ.

Ἐν συνόλῳ, ἡ ὑπόθεσις ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐξαιρετικῶς καλὴ διὰ τὸν Κυπριανόν, τοῦτο δὲ καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ κ. Οὐάτικιν μετὰ τὴν συνῆθη αὐτῷ εἰλικρινεῖν, μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ συμβολαίου, συνδιαλεγόμενος μετ' αὐτοῦ.

Καλὰ ἔκαμες καὶ τὸ ἀπεφάσισαι παιδί μου! εἶπε, πλήττων αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὄμου. Ἐχεις ἰκανότητα! Δὲν θὰ ἐκπλαγῶ ἂν καταστής εἰς τῶν καλλιτέρων μας μεταλλευτῶν ἐν Γρικαλάνδῃ!

Ὁ Κυπριανὸς διείδεν ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ εὐτυχὴ διὰ τὸ μέλλον οἰανόν.

Ἡ δὲ δεσποίνης Οὐάτικιν, ἡτις ἦτο παροῦσα κατὰ τὴν συνέντευξιν εἶχε τὸσον καθαρὰν ἀκτίνα εἰς τοὺς γλαυκοὺς ὀφθαλμούς της! Ὁχι! Ἦτο ἀδύνατον νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι τὴν πρωῖαν διῆλθε κλαίμουσα.

Ἄλλως τε διὰ σωπηρᾶς συμφωνίας ἀπέφυγον πᾶσαν ἐξήγησιν τῆς θλιβερᾶς πρωῖνῆς σκηνῆς. Ὁ Κυπριανός ἔμενε

1 2,250 φράγκων.

προδῆλος ἐν Γρικαλάνδῃ, ὅπερ ἐν συνόλῳ καὶ τὸ οὐσιώδες. Ὁ νεαρός μηχανικός ἀνεχώρησε ἀνεκουφισμένος, ἵνα προετοιμάσῃ τὰ τῆς μετοικησίας, φέρων μόνον ἐνδύματά τινὰ ἐν ἐλαφρῷ μαρσίφῳ (βαλίτζῳ), καθ' ὅτι ἐσκέπτετο νὰ ἐγκατασταθῇ ὑπὸ τὴν σκηνήν, εἰς Βανδεργαάτ-Κόπζ καὶ ὅπως ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ ὑποστατικὸν καὶ διέρχεται ἐκεῖ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του.

V

ΠΡΩΤΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς πρωῖας τῆς ἐπαύριον οἱ δύο συνεταιροὶ ἤρξαντο τῶν ἐργασιῶν των. Τὸ διαμέρισμα αὐτὸν ἐκεῖνο παρὰ τὸν περιβόλον τοῦ Κόπζ καὶ εἶδε νὰ ἦτο πλούσιον, ἐάν ἡ θεωρία τοῦ Κυπριανοῦ Μερὲ εἶχετο ἀληθείας. Δυστυχῶς, τὸ διαμέρισμα τοῦτο εἶχεν ἦδη ἐκμεταλλευθῆ καὶ κατεφέρετο πρὸς τὰ σπλάγγνα τῆς γῆς μέχρι βᾶθους 50 καὶ ἐπέκεινα μέτρων. Ὑπὸ τινὰς ἐν τούτοις ἐπόψεις εἶναι τοῦτο πλεονέκτημα, ἐπειδὴ οἱ εὐρίσκοντες διὰ τινος στάθμης¹ πλεον χθαμαλὸν τὸ μέρος των τῶν ἄλλων γειτονικῶν διαμερισμάτων, ἐπωφελοῦντο, κατὰ τὸν ἐγγύριον νόμον, ἐξ ὅλων τῶν γαιῶν καὶ συνεπῶς ἐξ ὅλων τῶν ἀδαμάντων, αἵτινες ἠδύνατο νὰ περιπέσωσι ἐκ τῶν περὶ ἐκεῖ.

Ἡ ἐργασία ἦτο ἀπλουστάτη. Οἱ δύο συνεταιροὶ ἤρξαντο κατὰ πρώτον ἀποσπᾶντες διὰ τοῦ λαστοῦ καὶ τῆς σκαπάνης ὅσων οἶον τε κανονικῶς ποσότητῆ τινὰ χρώματος. Ἀμα δὲ τοῦτο ἐγένετο, ὁ εἰς ἀνήρχετο εἰς τὴν ἄκραν τοῦ μεταλλείου καὶ ἔλκυε κατὰ μήκος τοῦ σιδηροῦ κάλω τοὺς ἀρυτῆρας (κουβάδες) ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τοῦ βᾶθους τῆς ὁποίας τῷ ἀπεστελλοῦντο.

Τὸ χῶμα τοῦτο μετεφέρετο κατόπιν διὰ διτροχῶν ἀμαξίου εἰς τὴν καλύβην τοῦ Θωμᾶ Στίλ. Ἐκεῖ, ἀφ' ὅπου ἐπατεῖτο βαρέως διὰ χονδρῶν πασσάλων, ἀφῆρουντο οἱ ἀχρηστοὶ χάλικες, τὸ διεπερῶν διὰ ψιλῆς κρισίας πέντε χλιοστομέτρων περιφέρειας διὰ ν' ἀποχωρίζονται οἱ μικρότεροι λίθοι, οὗς ἐξήταζεν ἑκάτερος προσεκτικῶς, πρὶν ἢ τὰ ρίψουν εἰς τὰ σκύβαλα. Τέλος τὸ χῶμα ἐκοσκινίζετο ἐν κοσκίνῳ λιαν πυκνῷ διὰ νὰ διαχωρισθῇ ἡ κόκκις, καθιστάμενον οὕτω *διαλεκτόν*.

Ὅταν διεσκορπίζετο τὸ χῶμα ἐπὶ τῆς τραπέζης, πρὸ τῆς ὁποίας ἐκάθητο οἱ δύο μεταλλευταί, ὥπλισμένοι με εἶδος τῆς ζέστρου, κατεσκευασμένον ἐκ τεμαχίου λευκοσιδηροῦ, τὰ ἐξήταζον λιαν προσεκτικῶς κατὰ δράγματα καὶ τὸ ἀπέριπτον ὑπὸ τὴν τράπεζαν, ὅθεν μετεφέρετο ἐξω καὶ ἐγκατελείπετο ἕως οὗ ἡ ἐξέτασις ἐτελείωνεν.

Ἀπασαί δ' αὐταὶ αἱ ἐργασίαι σκοπὸν εἶχον ὅπως ἀνακαλυφθῇ — ἐάν ἐνυπῆρχε — κανεὶς ἀδάμας, ἐνίοτε πάχους ἡμισείας μόλις φακῆς. Ἐν τούτοις, οἱ δύο συνεταιροὶ ἐθεωροῦντο εὐτυχεστάτοι, ἐν ἀνεκάλυπτον καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ἕνα καὶ μόνον. Μεγάλην κατεβαλλόν προθυμίαν εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην καὶ διεχώριζον λιαν λεπτεπιλέπτως τὸ χῶμα τοῦ διαμερισματος. Ἄλλ' ἐν γένει κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν σχεδὸν ἀποθαρρυντικά.

Ὁ Κυπριανός ἰδίως, ἐφαίνετο ἥκιστα ὑπὸ τῆς τύχης εὐνοούμενος. Ἐάν εὐρίσκετο μικρὸς τίς ἀδάμας ἐν τῷ χῶματί του, σχεδὸν πάντοτε οὗτος ἀνευρίσκετο ὑπὸ τοῦ Θωμᾶ Στίλ. Ὁ πρώτος ὃν ἠτύχησε ν' ἀνακαλύψῃ, δὲν ἐζύγιζε, ὑπολογιζομένης καὶ τῆς μεταλλομήτρας του, οὔτε ἐν ἔκτον καρατίου.

Τὸ καράτιον ἔχει θάρους τεσσάρων κόκκων² εἶναι σχεδὸν τὸ ὅσον ἐνὸς γραμμαρίου³. Ἀδάμας πρώτης ποιότητος, δηλ. διαυγέστατος, διαφανῆς καὶ ἄχρους, ἀξίζει ἀπᾶς ἐξεργασθείς περίπου 250 φρ., ἐάν ζυγίξῃ ἐν καράτιον. Ἄλλ' ἐάν οἱ μικρότεροι ἀδάμαντες ἔχωσιν ἀξίαν ἀναλόγως μικροτέραν, ἢ ἀξία τῶν ὀγκωδεστέρων αὐξάνει ταχύτατα. Ὑπολογίζουσιν, ἐν γένει, ὅτι ἡ ἐμπορικὴ ἀξία λίθου διαγοῦς εἶναι ἴση πρὸς

1 Ἐργαλείου χρησιμοῦντος πρὸς διάγνωσιν τῆς κλίσεως τοῦ ἔδαφους. Σ.Μ.

2 Ἀκριβῶς 0 γρ. 2052.

τὸ τετράγωνον τοῦ βάρους του, ἐκφραζομένου εἰς καρᾶτια καὶ πολλαπλασιαζομένου διὰ τῆς τρεχούσης ἀξίας τοῦ ρηθέντος καρᾶτιου. Ὡστε, ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ καρᾶτιου εἶναι 250 φρ., εἰς λίθος 10 καρᾶτιων τῆς αὐτῆς ποιότητος ἀξίζει ἑκατοντάκις περισσότερον· δηλ. 25,000 φράγ.

(Ἀκολουθεῖ).

ΑΙ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΛΑΧΕΙΩΝ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, γενομένης κληρώσεως ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν, ὡς προαναγγείλαμεν, τῶν 25 ἀριθμῶν τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τῶν σιδηροδρόμων τῆς Τουρκίας, καὶ τῶν λαχείων τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐκθέσεως, οὗς συμφώνως τῷ προγράμματι ἡμῶν ἐπρομηθεύθημεν διὰ τοὺς ἡμετέρους ἀνδρονήπτας, ἐκέρδησαν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοί, ἧτοι οἱ ἐξῆς πληρώσαντες τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν τῶν.

Α. Τὰς 5 λαχειοφόρους ὁμολογίας διὰ τὴν προσεχῆ κλήρωσιν τῆς 20 Μαρτίου, ἐκέρδησαν

Τὴν ὑπ' ἀριθ. 009,509 ὁμολογίαν ὁ ἀριθμὸς ἀποδείξεώς μας 181, ἧτοι ὁ ἐξ Ἀθηνῶν κ. Ἀντώνιος Φραντζῆς, τηλεγραφικὸς ὑπάλληλος.

Τὴν 009,510 ὁ ἀριθμὸς 518, ἧτοι ὁ ἐκ Πατρῶν κ. Ν. Θ. Διδάχος φαρμακοποιός.

Τὴν 019,161 ὁ ἀριθμὸς 855, ἧτοι ὁ ἐκ Ρεγκλάδων κ. Δ. Νικέας προϊστάμενος τοῦ ἐκεῖ τηλεγραφείου.

Τὴν 019,162 ὁ ἀριθμὸς 760, ἧτοι ὁ ἐκ Βραΐλας κ. Α. Ἰεροκλῆς διευθυντὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου.

Τὴν 129,917 ὁ ἀριθμὸς 788, ἧτοι ὁ ἐξ Ἀθηνῶν κ. Ἰω. Καραβᾶς, τὰχ. διανομῆς.

Β. Τὰς 10 λαχειοφόρους τῶν σιδηροδρόμων τῆς Τουρκίας, ἐκέρδησαν

Τὴν ὑπ' ἀριθ. 0,118,986 ὁ ἀριθμὸς τῆς ἀποδείξεώς μας 250, ἧτοι ὁ ἐκ Γυθείου διευθ. τοῦ καπνεργοστασίου κ. Π. Καίρης.

Τὴν 0,123,433 ὁ ἀριθμὸς 110, ἧτοι ὁ ἐκ Ευλοκάστρου κ. Ε. Μάτσος, τηλεγραφητής.

Τὴν 0,197,240 ὁ ἀριθμὸς 182, ἧτοι ὁ ἐξ Ἀθηνῶν κ. Α. Παρασκευαΐδης, γραμματεὺς παρὰ τῆ Γεν. Διευθύνσει τῶν Ταχ. καὶ Τηλεγράφων.

Τὴν 0,253,856 ὁ ἀριθμὸς 302, ἧτοι ὁ ἐξ Ἰδρας κ. Ἰω. Λουκάκος.

Τὴν 0,261,594, ὁ ἀριθμὸς 454, ἧτοι ὁ ἐκ Μεσολογγίου κ. Α. Μαρκόπουλος, τηλ. ὑπάλληλος.

Τὴν 0,355,876, ὁ ἀριθμὸς 526, ἧτοι ὁ ἐκ Θήρας δικηγόρος κ. Κ. Ἀγγέλου.

Τὴν 0,384,963, ὁ ἀριθμὸς 1000, ἧτοι ὁ ἐκ Λευκωσίας Κύπρου κ.

Τὴν 0,385,097, ὁ ἀριθμὸς 542, ἧτοι ὁ ἐκ Βόλου κ. Κ. Παππακώστας, ἔμπορος.

Τὴν 0,397,061, ὁ ἀριθμὸς 187, ἧτοι ὁ ἐκ Πύργου κ. Χ. Π. Μαρκόπουλος, Ζαχαροπλάστης.

Τὴν 0,428,366, ὁ ἀριθμὸς 941, ἧτοι ὁ ἐκ Μαγνησίας κ. Β. Νικολαΐδης, φαρμακοποιός.

Καὶ γ'. Τὰ 10 λαχεῖα τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐκθέσεως, ἐκέρδησαν

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 05,965, ὁ ἀριθμὸς τῆς ἀποδείξεώς μας 188, ἧτοι ὁ ἐξ Ἐρμιόνης κ. Π. Ν. Παναγιώτου, δημόσιος εἰσπράκτωρ.

Τὸ 05,964, ὁ ἀριθμὸς 793, ἧτοι οἱ ἐκ Βόλου ἀδελφοὶ Ζήσι, ἔμποροι.

Τὸ 04,808, ὁ ἀριθμὸς 341, ἧτοι ὁ ἐκ Σύρου κ. Ἀπ. Ἀποστόλου, ἐργοστασιάρχης.

Τὸ 04,809, ὁ ἀριθμὸς 1017, ἧτοι ὁ ἐξ Ἀθηνῶν κ. Καστρομένος, ἔμπορος.

Τὸ 04,810, ὁ ἀριθμὸς 927, ἧτοι ὁ ἐκ Μαγνησίας κ. Μ. Φανίδης, ἀλευροπώλης.

Τὸ 04,811, ὁ ἀριθμὸς 270, ἧτοι ὁ ἐξ Ἀργουσιολίου κ. Π. Σ. Μομφερράτος.

Τὸ 04,812, ὁ ἀριθμὸς 731, ἧτοι ὁ ἐκ Λαρίσης κ. Λεων. Ἀναγνώστου, δικηγόρος.

Τὸ 04,813, ὁ ἀριθμὸς 723, ἧτοι ὁ ἐκ Δικελῆ κ. Ν. Χ. Ἀγγελόπουλος.

Τὸ 04,814, ὁ ἀριθμὸς 916, ἧτοι οἱ ἐκ Χαλκίδος ἀδελφοὶ Θεωμᾶ καὶ Ἰ. Χαλιούλια.

Τὸ 04,815, ὁ ἀριθμὸς 662, ἧτοι ὁ Σύλλογος τῆς Ἐργατικῆς Ἀδελφότητος Μυτιλήνης.

Ἦδη αἱ κληρώσεις τῶν μὲν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν σιδηροδρόμων τῆς Τουρκίας θὰ γίνωσι τὴν προσεχῆ 20 Μαρτίου, τῆς δὲ Ὀλυμπιακῆς Ἐκθέσεως λίαν προσεχῶς ἅμα δ' ὡς τοῦτο θέλει ἀγγελθῆ, θέλομεν γνωστοποιῆσαι δεόντως τοὺς ἡμετέρους συνδρομητὰς διὰ τῆς «Φύσεως». Πρὸς τοῦτους δὲ θέλομεν δημοσιεῖσαι εἰς τὸ ἡμέτερον φύλλον καὶ τοὺς κληροθισομένους ἀριθμοὺς πάντων τῶν ἀνωτέρω λαχείων, εὐχόμενοι ἵνα οἱ ἰδιοκτῆται πλέον θεωρούμενοι τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν καὶ συνδρομητῶν μας κερδησῶσι, μὴ λησμονοῦντες ὅμως ὅτι 20ο]ο ὠρίσθησαν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ.

Σ. Φ. Ὡς προεῖπομεν πᾶσαι αἱ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ἀριθμοὺς ὁμολογίαι εἰσι κατατεθειμέναι εἰς τὸ τραπεζικὸν γραφεῖον τοῦ κ. Ἰ. Θεολόγου καὶ Σα ἐν Ἀθήναις, ἐνθα πᾶς τις δύναται νὰ βεβαιωθῆ περὶ τούτου, καὶ ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν κατωτέρω πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολῶν.

Ἡ Διεύθυνσις.

Κύριε Φ. Πρίντζη,

Ἐνταῦθα.

Τὰς ὑπ' ἀριθ. 009,509, 009,510, 019,161, 019,162, καὶ 129,917 πέντε λαχειοφόρους ὁμολογίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ τοκομεριδίου τῆς πρῆξ. ἑξαμηνίας ἄς σὰς ἐπωλήσαμεν, δύνασθε νὰ παραλάβητε εἰς τὸ τέλος Μαρτίου ἔ. ἔ., ἀφ' οὗ μᾶς πληρώσητε φράγκα 460 δι' ἐκάστην ὁμολογίαν. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνω προθεσμίας, δὲν δικαιούσθε νὰ ζητήσητε τὰς ἐν λόγω ὁμολογίας.

Ἀθῆναι τὴν 16 Φεβρουαρίου 1891.

Διατελούμεν πρόθυμοι Ἰ. ΘΕΟΛΟΓΗΣ καὶ Σα.

Κύριε Φ. Πρίντζη,

Ἐνταῦθα.

Τὰς ὑπ' ἀριθ. 0,118,986, 0,123,433, 0,197,240, 0,253,856, 0,261,594, 0,355,876, 0,384,963, 0,385,097, 0,397,061, καὶ 0,428,366, δέκα λαχειοφόρους ὁμολογίας τῶν Σιδηροδρόμων Τουρκίας ἄς σὰς ἐπωλήσαμεν, δύνασθε νὰ παραλάβητε μέχρι τῆς 10ης Ἀπριλίου ἔ. ἔ. ἀφ' οὗ μᾶς πληρώσητε φράγκα γρ. ἑκατὸν δι' ἐκάστην ὁμολογίαν. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνω προθεσμίας, δὲν δικαιούσθε νὰ ζητήσητε τὰς ἐν λόγω ὁμολογίας.

Ἀθῆναι τὴν 16 Φεβρουαρίου 1891.

Διατελούμεν πρόθυμοι Ἰ. ΘΕΟΛΟΓΗΣ καὶ Σα.

Η ΠΑΗΜΜΥΡΑ

Βρέχει! χιονίζει! φοβερά ὁ οὐρανὸς μαυρίζει! Ποῦ ὁ ροτιᾶς φέρει βροχὴ, ποῦ ὁ βορριάς τὸ χιόνι· Βουρὸ καὶ κάμπο ἢ θέλλε οἰγὰ ἀφανίζει, Τοῦτον σκεπάζει μὲ νερό, αὐτὸ μ' ἄσπρο σεντόνι.

Χιονίζει! βρέχει! τὸ νερὸ μέρα καὶ νύχτ' ἀθάνει, Ὅλα τὰ ἐρηπόταμα ἀρχίζουν νὰ γουσκάνουν. Φοβεῖται, τρέμει ὁ χωρικός, σκίπτεται τὴ νύχτ' Ἀρ ἐχειλίση ὁ ποταμὸς κ' ἢ φλέβες τὸν παγώνουν.

ΣΚΕΥΕΙΣ ΚΑΙ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἡ ἡδονὴ διαφέρει ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν κατὰ τοῦτο, ὅτι ἡ μὲν ἡδονὴ ἀγοράζεται, ἡ δὲ εὐτυχία δὲν πωλεῖται.

Οὐδέποτε δύνασαι νὰ δειπνήσῃς καλῶς εἰς τὴν οἰκίαν ἀνοήτου· δίδει συμβουλὰς εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ εἰς τὸν μάγειρόν του ἀκόμη.

Ἡ ὀκνηρία ὀδοιπορεῖ βραδέως καὶ διὰ τοῦτο ἡ πτωχεία τὴν καταφθάνει ἐντὸς μικροῦ διαστήματος.

Ἀγάπα τὸ ἐπάγγελμά σου, τὸ ἐμπιστευθὲν σοι δημόσιον λειτουργημα, καὶ ἀνάδειξον αὐτὰ σεβαστὰ διὰ τῶν γνώσεών σου, διὰ τῆς δραστηριότητός σου, διὰ τῶν ἀρετῶν σου· εἰς σὲ ἀνήκει νὰ τιμήσῃς αὐτὰ καὶ οὐχὶ εἰς αὐτὰ νὰ σὲ τιμήσωσιν.

Ἐνίοτε μικρὸν συμφέρον ἀνατρέπει τὰς μεγαλειτέρας ἀρχάς· ὁμοιάζει μὲ τὸν λίθον, δι' οὗ κατέβαλεν ὁ Δαβὶδ τὸν Γολιάθ.

ΜΩΣΑΪΚΟΝ

Μέγα μετέωρον. — Τὸ βάθος τοῦ Εὐξείνου. — Ὁραὶ ἀργίας τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν. — Χεῖλη καὶ στόμα. — Τὸ ἱατρικὸν τῆς λυγκῆς. — Τί εἶναι ἡ εὐτυχία.

Τὴν ἑσπέραν τῆς 9 Φεβρουαρίου (ν.), ὥρα 8 καὶ 15' παρετηρήθη ἐν Ἐσσην τῆς Πρωσσίας ἐπὶ τοῦ οὐρανίου ζενιθ κολοσσαῖον μετέωρον, μεγέθους ἴσου τῷ τῆς Σελήνης, μεταλλάξαν 5 χρώματα. Ἐν ἀρχῇ λευκόν, κωνοῦν, πράσινον, κίτρινον καὶ τέλος ἐρυθρόν. Ἡ ἀφάνισις αὐτοῦ ἐγένετο πρὸς Ν., συνοδευθεῖσα μὲ μικροὺς σπινθήρας καὶ ἀσθενεῖς συριγμούς. Τὸ φαινόμενον διήρκεσεν ἐπὶ 5 δευτερόλεπτα περίπου.

Ὁ πυθμὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου εἶναι, ὡς ἀπέδειξαν ἀκριβεῖς παρατηρήσεις, ὁμαλός, ἔχει δὲ βάθος 2,134—2,560 μέτρων. Ἡ μεγαλητέρα βαθύτης ὑπάρχει πρὸς νότον καὶ ἀνατολάς· ἡ δὲ σύγκρασις τοῦ ὕδατος βαίνει μέχρι βάρους 10,60 μέτρων, ὅπῃθεν ἀρχεται βαθμῶδον τὸ ὕδωρ ψυχρανόμενον· κάτω τοῦ 4,26 μ. λαμβάνει γέυσιν θεοῦ, ἐξ οὗ εἰκάζεται ὅτι πέραν τοῦ βάρους τούτου οὐδὲν ὑπάρχει ἐμφυχον.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν καὶ ὥρας τῆς ἀργίας των, ἄς χρησιμοποιοῦσι περὶ ἀσχολήματα τέρψεως, ἀναλόγως τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ἰδιοσυγκρασίας ἐκάστου. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, καὶ πολὺ περισσότερον βεβαίως οἱ φέροντες τὸν τίτλον τοῦ Μεγαλειοτάτου. Ἴδου μία Ἥστοα τῶν ἐνασχολήσεων τῶν Εὐρωπαίων ἡγεμόνων, μὴ ἀμοιροῦσα ἐνδιαφέροντος. Ἀρχίζομεν ἀπὸ τὸν κραταῖον Καίσαρα Γουλιέλμον. Σπαθασκία καὶ κυνηγεσία. Ὁ τῆς Ρωσσίας ἀρέσκειται ἐξόχως εἰς τὴν ἀμαξοδρομίαν — καίτοι τόσον ἐπικίνδυνον δι' αὐτόν, ἀφοῦ τὸ ρωσ. ἔδαφος ὑπόκειται εἰς ὑπογίους ἐπιβουλὰς — καὶ τὴν σκοποβολὴν. Οὐδέποτε δὲ παίζει χαρτιά, ὅπως ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, ὁ μανιώδης τοῦ βασιλᾶ ἐραστής. Τὸ πολὺ πολὺ κανένα ζατρίκιον. Ὁ τῆς Ἰταλίας-Οὐμβέρτος ὥρας ὀλοκλήρους διέρχεται ψαρεύων μὲ τὸ καλάμι. Εἶναι τέρψις, ἦν παιδιόθεν ἠσθάνθη, ὅτε διέσχίζε μὲ ἀλιευτικὴν λέμβον τὰ θελκτικὰ παράλια τῆς Γενούης. Ὁ τῆς Ὀλλανδίας τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του — καίτοι μακροὶ πολλῶν αἱ ὥραι αὐταί, καθιστάμεναι οὕτω ὥραι κυρίας ἐνασχολήσεως — διέρχεται παίζων ἐπὶ τῆς πρασίνης τοῦ χαρτοπαιγίου τραπέζης πικέτον. Ὁ τῶν Ἑλλήνων βασιλεὺς περὶ τὰς ὥρας του — καθὰ σημειοὶ ὁ παρέχων τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας — ἀναγινώσκων τὰ νεώτερα γαλλικὰ μυθιστορήματα, καὶ ὁ

Βρέχει! χιονίζει! ὁ ποταμὸς θάλλοι καὶ βοῦζει! Φρόχταις κλαδιὰ καὶ χρώματα ἀρχίζει νὰ ἀρπάξῃ. Καὶ τὸ γερφύρι εἰς τὴν ὀρμὴν τοῦ ρεύματός του τρέχει, Ἐνῶ μὲ λύσσα τὸ νερὸ πιοσυγνῆ καὶ βράζει.

Ζῶα μεγάλα καὶ μικρὰ κατακυλῆ τὸ κύμα, Βόδια, βουβάλια, ἄλογα καὶ πρόβατα καὶ ὄνοι, Αἴγες, σκύλοι καὶ ὄριθες ἐβροντῶν τὸ μῆμα, Ἐν ὅσῳ χιόνι καὶ βροχὴ τὸν ποταμὸν ὑψώνει.

Τοῦ κάκου ἀγωνίζεται ὁ χωρικός βρεγμένος. Νὰ σώσῃ τὴν καλύβην του, ποῦ τὰ παιδιὰ του ἔχει. Σκάπτει χαντάκια καὶ κλαδιὰ σωριάζει πευρασμένους, Καὶ τὸν Θεὸν παρακαλεῖ νὰ παύσῃ πιά νὰ βρέχῃ.

Ἄδικα!.. βρέχει δυνατὰ! ὁ ποταμὸς θυμώνει, Πᾶνε χαντάκια καὶ κλαδιὰ ὅλα τὰ παρασύρει, Τὸ πτωχικὸ τὸ σπῆτι του ἀρχίζει νὰ κυκλώρῃ, Τοὺς χωματέριους τοίχους του νὰ βρέχῃ καὶ νὰ φθείρῃ....

Ἀκόμη βρέχει!.. τὰ νερὰ πηδοῦν ἀπὸ τὰς θύρας! Σβύνει ἡ φωτιὰ στ' ὀλίγα του τὰ πράγματά του πλέου!... Χάνει ὅλο τὸ θάρρος του εἰς τὸ γραφτὸ τῆς μοίρας, Ἐμείναν καὶ τὰ χεῖρά του εἰς μάτην νὰ παλαίουν.

Τετέλεστα!!! βγάλε φωνὴ καὶ 'ς ἂν χάρις κυττάζει... Θέλει νὰ φύγῃ νὰ σταθῇ δὲν ἔχει τι νὰ κάρῃ... Κλαίει, γνυπιέται, δέρεται, πικρὰ ἀναστενάζει... Καὶ τέλος κάνει ἀπόφασι νὰ μείνῃ νὰ πεθάνῃ....

Μπαμπᾶ κρυώνω! πάγωσα!! ἕνα μικρὸ φωνάζει! Μαυρὰ πειρῶ! θέλω ψωμί! φέλλει ἕνα ἄλλο... Ἐξω φρονῶν μηχανικῶς τ' ὄνα καὶ τ' ἄλλο ἀρπάζει Καὶ φεύγ' ἀκολουθοῦμενος κ' ἀπὸ τὸ πιδὸ μεγάλο...

Δὲν βλέπει ὁδὸν 'ς τὸ νερὸ, ὅμως ἐμπρὸς βαδίζει, Ζυμώνει λάσπη, βρέγεται γλιτωρὰ καὶ ἀγορθοῦται Τρέχει ἐνῶ ὁ οὐρανὸς ἀπαλαῖα μαυρίζει, Καὶ πᾶσα τὸν διέξοδος ἀπὸ νερὰ κυκλοῦται....

Καὶ ὅμως βρέχει!! πίσω του τὸ σπῆτι καταρρέει!... Τόσα χρυσὰ του δρεῖρα ὁ ποταμὸς σαρώνει, Τίποτε δὲν ἀπέμεινε 'ς αὐτὸν εἰμὴ τὰ χρέη 'Κ' οἱ δανεισταὶ του, καὶ αὐτοὶ αὐτοῦ τοῦ μείναν μόνοι!!...

Τρόμων, πειρῶν καὶ ἔρημος μὲ προσφιλῆ φορτία, Τρέχει, ἀνοίγει τὰ νερὰ μὲ πόδι παγωμένο, Δὲν βλέπει! νύχτα γύρω του 'ς ἂν πίσσα καὶ σκοτία!.. Τὸ πᾶν ἐγάθη πιά γι' αὐτὸν ἦτανε πεπρωμένο!...

Κ' ἀκόμη βρέχει φοβερά! χιονίζει ὅλο ἕνα!! Ἐγλύτωσε πλὴν ἄστεγος! γυμνὸς καὶ πευρασμένος! Ἐχει μικρὰ μικρὰ παιδιὰ κουρέλια φορτωμένα! Ἐνῶ ψυχρὸς φουᾶ βορριάς καὶ ῥότος φρενιασμένος!!...

Γι' αὐτὸ τὸ μαῦρον ἄνθρωπο τὸν δυστυχῆ πατέρα, Ὅπου δὲν ἔχει ὅπως δὲν αὐτὸς 'ς τὸν ἥλιο μοίρα! Ἄς σπεύσῃ κάθε σπλαχνικὴ καρδιὰ κάθε μητέρα Νὰ τὸν βοηθήσῃ τὸ πτωχὸ μ' ἐλεημοσύνης χεῖρα!...

Πατέρες ποῦ γνωρίζετε πόνο παιδιοῦ τί λέρε!... Μητέρες ὅπου ἔχετε παιδάκια χαδμένα Ἀκοῦστε θλιβερὴ φωνή!! ἄλλα παιδάκια κλαῖνε!! Πεινοῦν τὰ δούτηχα μαρὰ κρυώνουν τὰ καδμένα.

Μαγνησία 20 Φεβρουαρίου 1891

Σίπυλος.

Σουλτάνος πίνων τομπούκι, μέσῳ ὠραίων ὀδαλισκῶν. Ὁ ἡμέτερος βασιλεὺς, ἀνάγκη νὰ προστεθῆ, εἶναι θερμὸς φίλος τῆς ἰππασίας καὶ τῶν ταξειδίων.

Οἱ ὑποκείμενοι εἰς ἐλκώσεις τῶν χειλέων ἕνεκα τῆς ἐπαφῆς ψυχροῦ ἀέρος, δύνανται ν' ἀποφύγωσιν αὐτάς, ἐπαλείφοντες διὰ βαζελίνης τὰ χεῖλη. Εἰς τὰς ἐλκώσεις ταύτας ὑποκίενται οἱ ἔχοντες παχέα καὶ ὑγρὰ χεῖλη, ἰδίως δ' ὅταν ἐξέρχωνται πολὺ πρῶτ' ἢ τὸ ἐσπέρας.

Συνταγὴ γαργαρισμοῦ διὰ τὰ παθήματα τοῦ στόματος.

Βόρακος τετριμμένου	4	γραμμ.
Χλωριούχου καλίου	4	»
Στυπτηρίας	4	»
ὕδατος καθαροῦ	50	»

μετ' ἀναλόγου ποσότητος ζαχαρέως.

Ἐκάστοτε λαμβάνει ὁ πάσχων ἐν κοιλίῳ τοῦ καφεῖ καὶ τὸ ἀνακίει πολλάκις εἰς τὸ στόμα, μέχρις οὐ ὁ σίελος καταστῆ ἀφθονός. Ὁ γαργαρισμὸς ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις, μέχρις ὅτου τὸ πάθημα ἐπαισθητῶς ἐλαττωθῆ. Τότε δὲ ἡ χρῆσις τοῦ γαργαρισμοῦ γίνεται σπανιωτέρα.

- Ἐχω λόξιγκα. Κάμε με, σὲ παρακαλῶ, νὰ φοβηθῶ.
- Ἦθελα νὰ μοῦ δανείσῃς ἐν πεντόφραγκον...
- Εὐχαριστῶ... μοῦ πέρασε.

Ἡ εὐτυχία ὁμοιάζει μὲ τὴν ἐπιφάνειαν ὕδατος γαληνιαίου, ἢν ἡ πτώσις καὶ ἐνός μόνου φύλλου συνταράσσει.

Δίκ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

120. Αἶνιγμα.

Εἰς τὰ ἄρθρα θὰ μὲ εὔρης,
Κ' εἰς τὸ ἔαρ ἂν ἠξέυρης.
Εἰς τὸ πῦρ ἂν ἐρευρήσης,
Κ' εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπίσης.
Εἰς τὸν σῆτορα ἴδω ἄρχω,
Κ' εἰς τὰς χεῖρας σου ὑπάρχω.
Μὴ καλέ μου ἀπορήσης,
Θὰ γελάσης ἂν μὲ λύσης.

121. Αἶνιγμα.

Γράμμα ἐστὶ τὸ πρῶτον μου, μέλος τὸ δευτερόν μου,
Καὶ ὅν τι ἔξοχον ποτὲ εἶναι τὸ σύνολόν μου.

122. Ἑρώτησις.

Τίς περισσότερον θαυμάζεται ἐν τῇ παλαιᾷ Διαθήκῃ;

123. Σύνθεσις.

Διὰ τῶν κάτωθι ψηφίων, καταλλήλως τεθειμένων, νὰ σχηματισθῆ ρητόν τι τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

ΚΚ—ΥΥ—Ο—ΗΗ—ΛΛ—Υ—ΟΟ—ΑΑ—Λ—ΣΣ
ΤΤ—ΣΣ—Θ—Π—ΩΩ—Α—ΥΥ—ΛΛ—Μ—ΟΟ
ΗΗ—ΛΛ—Φ—ΟΟ—ΡΡ—Ω—ΤΤ—ΣΣ—ΝΝ—ΑΑ

124. Ἀπλὴ ἀκροστιχίς.

Συνίσταμαι ἐκ τεσσάρων λέξεων τούτων ἡ πρώτη εἶναι τὸ ὄνομα ἐξόχου ὄντος τῶν ἀρχαίων, ἡ δευτέρα, φαινομένου τινός, ἡ τρίτη ἀνδρὸς ἐξυμνουμένου ἐν τῇ παλαιᾷ Διαθήκῃ καὶ ἡ τετάρτη νήσου τινός τῶν Σποράδων. Τούτων τὰ ἀρχικὰ ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα διαπρεποῦς ἀνδρὸς παρ' ἀρχαίους.

125. Πρὸς συμπλήρωσιν.

.η—.ε.ι.—α.ε.—.ε.ι.—.η.—αυ.ι.ο.—η.—.α.—αυ.ι.ο
—.ε.ι.—.η.ει.—ε.αυ.η.

126. Συλλαβόγραφος.

Α—Ἥγει—Ρ—Ἀσκῶ—Π—Ὀλα—Δ—Οἶδας
—Κόμμα—Ἴνός.

Εἰς τὸν πρῶτον λόγον ὄλων τῶν αἰνιγμάτων δωρηθήσεται ὠραιώτατη εἰκὼν.

Δ. Φ. Β.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 45 φύλλῳ αἰνιγμάτων.

111. ΑΙΝΙΓΜΑ

Τούρκος — Γούρκος — Κοούρκος.

Ἔβυσαν αὐτὸ ὁ ἐκ Κορώνης κ. Ἰω. Δ. Γεωργιλόπουλος, ὁ ἐκ Τυρνάβου κ. Π. Καραμπέης, καὶ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν κ. Ν. Κουντούρης.

112. ΑΙΝΙΓΜΑ

Πάτμος — ἄτμος.

Ἔβυσαν αὐτὸ ὁ ἐκ Κορώνης κ. Ν. Γεωργιλόπουλος.

113. ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἄρκτος — ἄροτος.

Ἔβυσαν αὐτὸ ὁ ἐκ Κορώνης κ. Ἰω. Δ. Γεωργιλόπουλος, ὁ ἐξ Ἀθηνῶν κ. Ν. Κουντούρης, καὶ ὁ ἐκ Τυρνάβου κ. Π. Καραμπέης.

114. ΑΙΝΙΓΜΑ

Κάμηλος — Μῆλος.

Ἔβυσαν αὐτὸ ἡ ἐξ Ἀθηνῶν κ. Βιργινία Συμπούλου, ὁ ἐκ Τυρνάβου κ. Π. Καραμπέης, ὁ ἐκ Κορώνης κ. Ἰω. Γεωργιλόπουλος, καὶ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν κ. Ν. Κουντούρης.

115. ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἴόνιον — πέλαγος — κράτος — Ἴόνιος νῆσος.

— Ἴον — Ἴον.

Ἔβυσαν αὐτὸ ὁ ἐκ Κορώνης κ. Ἰ. Δ. Γεωργιλόπουλος καὶ ὁ ἐκ Τυρνάβου κ. Π. Καραμπέης.

Τὰ ὄπ' ἀριθ. 87, 88, 89, 90, 95, 96, 97 αἰνίγματα ἔβυσαν καὶ ὁ ἐκ Λευκωσίας κ. Ν. Γ. Κυριαζής.

Τὰ ὄπ' ἀριθ. 103, 104, 105 καὶ 98 αἰνίγματα ἔβυσαν ὡσαύτως καὶ ἡ ἐκ Μαγνησίας δεσποινίς Ἑλένη Ἑμμ. Φιλίπποπούλου.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ 'ΦΥΣΕΩΣ,

Π. Κ. Δάρισσα ν. Συνδρομητήριά ἐνεγράφη καὶ ἀπεστάλησαν τὰ φύλλα ἀπ' ἀρχῆς. Εὐχαριστοῦμεν.—Α. Α. Τοῦρνο-Μαγουρῆ λιο ν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη καὶ σὰς ἐνεγράψαμεν διὰ τὸ 1894 ἔτος. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξιν λαμβάνετε σὺν παρόντι φύλλῳ.—Δ. Σ. Βόλον ἡμέτερον αἰνίγμα ἐλήφθη καὶ δημοσιευθήσεται ἐν καιρῷ.—Μ. Σ. Κ. Σμύρνη ν. Καὶ δευτέρα ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Ἐπαναλαμβάνομεν ἔχετε δικαίον καὶ ἤδη ἀναμένομεν ἀπάντησιν πρώτης ἀπαντήσεώς μας. Δῶρον ἀπεστάλη ἤδη ὑμῖν.—Γ. Φ. Σπάρτη ν. Ἐπιστολή ἐλήφθη. Συνδρομητὰ ἐνεγράφησαν Ἀποδείξεις ἀποστέλλονται σὺν παρόντι φύλλῳ. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Δῶρον ὡς καὶ σερραὶ φύλλων ἀπεστάλησαν προχθές. Ἀποστείλατε ἀπόδειξιν δημόρχῳ, ἐπλήρωσε ἐνταῦθα.—Μ. Μ. Μηλέας Βόλου Λάθος ἡμέτερον, ὀφείλετε γνωστοποιεῖται μεταθεσίν. Ἐν τούτοις φύλλα σὰς ἀποστέλλονται.—Ζ. Κ. Σύρον. Σὰς εὐχαριστοῦμεν δι' εὐμενεῖς κρίσεις σας. Φύλλα σὰς ἀπεστείλαμεν.—Ε. Ε. Φ. Μαγνησία ν. Ἐπιστολή σας ἀφίκετο 26. τρ. ἐπομένως αἱ λύσεις τῶν αἰνιγμάτων εἶχον ἤδη δημοσιευθῆ. Λυποῦμεθα. Ἄλλοτε φροντίσατε λαμβάνομεν ἐγκαίρως.—Ν. Γ. Κ. Λευκωσίας ν. Λύσεις ἐπιτυχεῖς πλὴν ἀφίκοντο κατόπιν ἑορτῆς καὶ ἀδύνατον δημοσιευθῶσιν ἐκ νέου. Αἰνιγματὰ σας ἐλπίζω ὅτι θὰ δημοσιευθῶσι.—Α. Π. Βραίλα. Ἐπιστολή σας μετὰ καταλόγου συνδρομητῶν ἐλήφθησαν καὶ σὰς εἰμεθα εὐγνώμονες. Σερραὶ ἀπεστάλησαν, καὶ σὰς ἐγράψαμεν καὶ ταχυδρομικῶς.—Ι. Χ. Ο. Βόλου ν. Αἱ λύσεις τῶν αἰνιγμάτων δέον ν' ἀποστέλλονται ἡμῖν ἐντός δεκαπενθημερίας καὶ οὐχὶ κατόπιν.—Η. Ι. Ο. Ἐνταῦθα. Διατριβὴ ἐλήφθη καὶ ἐδημοσιεύθη. Ἡ ἐκτόπισις ὅπως αὐτῆς εἰς ἰδιαιτέρα τεύχη δύσκολος τυπογραφικῶς διὰ πολλοὺς λόγους, οὐκ προφορικῶς ἐκθέσωμεν ὑμῖν.—Ι. Ρ. Σύρον ν. Βιδωτὰ θῆκαι ἀδύνατον νὰ κατασκευασθῶσιν ἐνταῦθα. Βιβλίον σταλήσεται. Γράφομεν. Σ. Κ. Ἄργος. Ἐπιστολή ἐλήφθη, ἀπόδειξις ἐξεδόθη καὶ σὰς γράφομεν.—Δ. Α. Α. Ἄργος τὸ λιο ν. Ζητηθέντα φύλλα σὰς ἀποστέλλονται σὺν παρόντι.—Π. Μ. Λευκωσίας ν. Ζητηθέντα φύλλα σὰς ἀπεστάλησαν. Δύνασθε νὰ στείλητε συνδρομὰς διὰ γραμματίου Ὄθωμ. Τραπεζῆς ἢ καὶ τραπεζογραμματίων ἐν συνεστημένῃ ἐπιστολῇ.—Α. Δ. Πάτρας. Ζητηθέν φύλλον σὰς ἀποστέλλεται σὺν παρόντι.—Α. Π. Μαγνησία ν. Ρουλό Συλλέγου καὶ ἀριθμοὶ ἀΦύσεως 15 καὶ 21 σὰς ἀπεστάλησαν προχθές.